

Čís. 248.

Zákon ze dne 7. dubna 1920,**Jmž se pozměňují některá ustanovení zákonův
o ubytování vojska.**

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Článek I.

Ustanovení § 31 zákona ze dne 11. června 1879, č. 93 ř. z., ve znění čl. I. zákona ze dne 25. června 1895, č. 100 ř. z., §§ 26, 46, 48, 49 zákona ze dne 11. června 1879, č. 93 ř. z., a § 31 uherského zák. čl. XXXVI:1879, ve znění § 8 uherského zák. čl. XXXIX:1895, §§ 26, 46, 48, 49 uherského zák. čl. XXXVI:1879 pozbývají platnosti.

Tyto paragrafy budou příště zníti takto:

§ 26.

Při jednotlivém ubytování poddůstojníků a mužstva jest ubytovatel povinen opatřiti kromě čistého noclehu, obvyklého v domě, též osvětlení a otop, a poskytnouti možnost, aby si vojáci mohli pověsiti výstroj a zbraň.

§ 31.

Náhrada za den, kterou bude československá vojenská správa platiti za ubytování poddůstojníků a ostatního mužstva, též za přechování koní, ustanovuje se takto:

I. Za ubytování jednoho muže:**1. v kasárnách I. kategorie:**

a) za přístřeší	10 h
b) za zařízení	1 h
c) za otop a světlo	4 h
d) za lůžko	3 h
	<hr/>
	úhrnem 18 h

2. v kasárnách II. kategorie:

a) za přístřeší	7 h
b) za zařízení	1 h
c) za otop a světlo	4 h
d) za lůžko	3 h
	<hr/>
	úhrnem 15 h

3. v kasárnách nouzových:

a) za přístřeší	3 h
b) za zařízení	1 h
c) za otop a světlo	4 h
d) za lůžko	3 h
	<hr/>
	úhrnem 11 h

4. při ubytování jednotlivém s osvětlením a otopem:

v době zimní	16 h;
nedodá-li ubytovatel osvětlení, sraží se s náhrady 2 h, za nedodaný otop 4 h.	

II. Za přechování jednoho koně:**1. v kasárnách I. kategorie:**

a) za přístřeší	9 h
b) za nářadí	1 h
c) za osvětlení	1 h
	<hr/>
	úhrnem 11 h

2. v kasárnách II. kategorie:

a) za přístřeší	6 h
b) za nářadí	1 h
c) za osvětlení	1 h
	<hr/>
	úhrnem 8 h

3. v kasárnách nouzových:

a) za přístřeší	5 h
b) za nářadí	1 h
c) za osvětlení	1 h
	<hr/>
	úhrnem 7 h

4. při ubytování jednotlivém 16 h.

Slámu na stlání opatří jak při ubytování společném, tak i při ubytování jednotlivém správa vojenská.

Hněj zůstane při ubytování společném správě vojenské, při ubytování jednotlivém ubytovatel.

Nabyté nároky na tyto sazby za kasárny I. a II. kategorie a kasárny nouzové zůstávají po čas užívání jejich v platnosti nadále i tehdy, když by budoucně byly činně vyšší požadavky na způsobilost jejich.

Vedlejší potřeby a byty gázistův a poddůstojníků při kasárnách II. kategorie a při kasárnách nouzových budou nahrazeny dvěma třetinami nebo třemi čtvrtinami sazebního nájemného. O tom rozhodne ministerská instance podle návrhu popolané smíšené komise a podle jakosti těchto vedlejších potřeb a bytův.

Byl-li při kasárnách II. kategorie výjimečně vystavěn důstojnický pavilon, podle ustanovení pro kasárny I. kategorie, bude náhrada za něj dána podle úplného sazebního nájemného.

Sazby, stanovené tímto zákonem, platí také pro kasárny, jež ubytovatel již poskytl k ubytování vojska se zárukou obsazení, pokud sazby tyto jsou pro ubytovatele výhodnější nežli sazby dosavadní. Nájemné, stanovené podle toho paragrafu, zůstane po celou dobu záruky nezměněno. Zvýšené tyto sazby nemají však platnosti pro ka-

sárny již poskytnuté se zárukou obsazení, když kasáren těchto není trvale vojenskou správou užíváno.

Vláda se zmocňuje stanoviti nařízením případně i odchýlná ustanovení při novostavbách kasáren, jež veřejnoprávní korporace nebo soukromníci budoucně poskytnou vojenské správě k trvalému ubytování vojska.

§ 46.

Za světnici pro vojenské gážisty se zařízením, osvětlením a otopem platí československá vojenská správa za den 3 Kč.

Tato částka platí se také, když při přechodném ubytování výjimečně jsou požadovány kanceláře, školní světnice, světnice pro churavé vojáky, skladiště, věznice atd.

Ubytovatel jest povinen poskytnouti osvětlení a v zimní době také otop. Nemůže-li však ubytovatel tomuto požadavku vyhověti, nebo nepožaduje-li vojenská správa otopu a osvětlení, sráží se ubytovateli za nedodané topivo částka 1 Kč, za nedodané osvětlení 50 h za den a světnici.

Za zařízení, jež ubytovatel pro ubytování členů rodiny gážisty přes ustanovenou potřebu ubytovaného poskytne, nahrazuje se za den a osobu 20 h. Za kůlnu pro vozy a automobily nahrazuje se 30 h za den.

Při přechodném ubytování mají všichni vojenští gážisté bez rozdílu hodnosti nárok pouze na jeden pokoj.

§ 48.

Za ubytování poddůstojníků a mužstva a za přechování koní platí se při ubytování přechodném, jednotlivém i společném, sazby uvedené v § 31, I., bod 4., a II., bod 4.

Náhrada počítá se podle počtu osob a koní a dnů ubytování.

Ubytovatel jest povinen dodati ubytovanému mužstvu osvětlení a otop, nikoli však palivo na přípravu menáže. Jen při komisionelně dokázané nemožnosti vyhověti tomuto požadavku, nebo nepožaduje-li vojenská správa osvětlení a otopu, může býti ubytovatel této povinnosti zproštěn, sraží se mu však s náhrady 4 h za otop a 2 h za osvětlení pro muže a den.

Vojenská správa může, bude-li to nutno, požadovati, aby obec dodala potřebné palivo, topivo a svítivo za ceny v místě obvyklé.

§ 49.

Při přechodném jednotlivém ubytování koní náleží ubytovateli opatřiti stelivo, stájové nářadí a světlo.

Hnuj zůstává ubytovateli.

Za dodanou slámu ke stlání platí se náhrada 10 h za koně a den, za listí neb jiné stelivo, obvyklé v místě, toliko 5 h.

Při koncentraci vojska ke cvičení ve zbraní opatří slámu na stlání vojenská správa.

Článek II.

Tabulka I. výkazu E zákona ze dne 11. června 1879, č. 93 ř. z., a tabulka I. výkazu E uherského zák. čl. XXXVI: 1879 pozbývají platnosti.

Článek III.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1920.

Provéstí zákon tento ukládá se ministru národní obrany v dohodě se zúčastněnými ministry.

T. G. Masaryk v. r.

Tusar v. r.

Klotáč v. r.

Čís. 249.

Zákon ze dne 7. dubna 1920,

kterým se mění dosavadní zákonná ustanovení o kolku směnečném.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Článek I.

Ustanovení oddílu II. zákona ze dne 8. března 1876, čís. 26 ř. z., o kolku směnečném, mění se takto:

§ 1.

Za „tuzemsko“ po rozumu uvedeného zákona platí obvod republiky Československé.

Výhoda, poskytnutá v § 2, odstavec 2., téhož zákona směnkám vydaným v zemích koruny uherské a směnkám vydaným v Bosně a Hercegovině (§ 47 čís. nař. ze dne 29. prosince 1899, č. 268 ř. z.), se zrušuje.

§ 2.

Směnky, označené v § 4, alinea a), a v § 8, alinea a), téhož zákona, podrobené dosud poplatku podle stupnice I., podrobují se podle částky, na jakou směnka zní, poplatku podle této zvláštní stupnice:

nad Kč	až včetně do Kč	poplatku Kč
	50—	—10
50—	100—	—20
100—	200—	—40
200—	300—	—60
300—	400—	—80